

İNSANIN AMELLERİNİN AHİRETTEKİ KARŞILIĞI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. es-Salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

a. İnsanın İşlediği Amellerin Suretleri

Emmâ ba'dü

Fe-kâle Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ صَوَّرَ لَهُ عَمَلُهُ فِي
صُورَةٍ حَسَنَةٍ وَشَارَةَ حَسَنَةٍ، فَيَقُولُ لَهُ: مَا أَنْتَ؟
فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاكَ أَمْرًا صَادِقًا، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ.
فَيَكُونُ لَهُ نُورًا، وَقَائِدًا إِلَى الْجَنَّةِ؛ وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا
خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ صَوَّرَ لَهُ عَمَلُهُ فِي صُورَةٍ سَيِّئَةٍ وَشَارَةَ
سَيِّئَةٍ، فَيَقُولُ: مَا أَنْتَ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاكَ أَمْرًا

السُّوءِ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ، فَيَنْطَلِقُ بِهِ، حَتَّى يُدْخِلَهُ

النَّارَ

Inne'l-mü'mine izâ harace min kabrihî suvvira lehû amelühû fî sûretin haseneti ve şâretin hasenetin fe yekûlü lehû mâ ente fevallâhi innî le erâke imrae's-sıdki fe yekûlü ene amelüke fe yekûnü lehû nûran ve [ev] kâiden ile'l-cenneti.

Ve inne'l-kâfire izâ harece min kabrihî suvvira lehû amelühû fî sûretin seyyietin ve şâretin seyyietin fe yekûlü lehû mâ ente fe vallâhi innî le erâke imrae's-sûi fe yekûlü ene amelüke fe yentaliku bihî hattâ yudhilehü'n-nâre.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

İbn Cerîr, Katade'den mürsel olarak rivayet etmiş ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuş:

Inne'l-mü'mine izâ harace min kabrihî suvvira lehû amelühû fî sûretin haseneti.
“Sûr'a üfürüldükten kıyamet kopmaya başladıktan sonra ikinci defa Sûr'a üfürülünce insanlar kabirden kalkacaklar. Mü'min kabirden

kalktığı zaman, çıktığı zaman onun dünyada işlediği ameller güzel bir suretle karşısına çıkar.” *Ve şâretin hasenetin.* “Ve güzel bir heyetle karşısına çıkar.”

Hoş bir şekilde sevimli bir insan gibi, tatlı bir şekilde karşısına çıkar.”

Fe yekûlü lehû mâ ente. “Mü’min, karşısına insan suretinde çıkan ama güzel insan, güzel kılıklı iyi görünümlü tatlı insana sorar, der ki: Sen nesin?” *Fevallâhi innî le erâke imrae’s-sıdki.* “Vallahi ben seni doğru bir adam olarak görüyorum, kimsin?” *Fe yekûlü ene amelüke.* “O da der ki: Ben senin dünyadaki işlediğin amellerinim.” *Fe yekûnü lehû nûran* Ve ona ameli nur olur, aydınlatır.” *Ve kâiden ile’l-cenneti.* “Yahut cennete sevk eden kılavuzu olur.”

Hem önünü aydınlatır hem de cennete götürür.

Ve inne’l-kâfire izâ harece min kabrihî suvvira lehû amelühû fî sûretin seyyietin ve şâretin seyyietin. “Kâfire gelince o kabrinden çıktığı zaman ameli onun karşısında çirkin bir şekilde tasvir olunur, mücessem bir şekilde görünür, kötü bir görünümde karşısına çıkar.”

Fe yekûlü lehû mâ ente. “Kâfir de ona der ki: Sen nesen, kimsin?” *Fe vallâhi innî le erâke imrae’s-sûi.* “Ben senin fena bir insan olarak görüyorum.” *Fe yekûlü ene amelûke.* “O da der ki: Ben senin dünyada işlediğin amelini.” *Fe yentaliku bihî hattâ yudhilehu’n-nâre.* “Ameli, bu kâfiri cehenneme sokuncaya kadar götürür.”

Hadîs-i şerîflerden çok kesin olarak biliyoruz ki Allahu Teâlâ hazretleri bizim hayatımızdaki amellerimizi, Kur’ân-ı Kerîmlerimizi, ibadetlerimizi bizim anlayacağımız, algılayacağımız suretlere büründürüp karşımıza çıkartıyor.

Bakıyor, güzel bir insan:

“Seni çok sevdim yahu, sen kimsin, çok tatlı bir insansın...”

“Ben senin okuduğun Tebâreke sûresiyim.”

Subhanallah!

Bakıyor, güzel bir şekilde karşısına bir insan geliyor. Tatlı, hoş, güzel görünümlü bir suretle karşısına çıkıyor:

“Yahu ben seni doğru bir insan olarak görüyorum, sıdk u sadakat sahibi bir insan olarak görüyorum, sen kimsin?”

“Ben senin amelinim.”

Ötekisi çirkin, haydut kılıklı mı artık şeytan kılıklı mı ne kılıklıysa bir kılıkla birisini görüyor:

“Sen kimsin yahu?”

“Ben senin amelinim.”

Subhanallah!

İnsanın anlayacağı bir şekil ile amelini karşısına çıkartıyor, o şekli veriyor. Hâlbuki aslında sevap veya günahlar şeklinde belki mânevî bir şey! Dünyada işlediği iyilikler; oruçlar, haclar vs. onların sevapları darımağın bir şeyler ama Allah onun karşısında onu hoşuna gideceği bir şekilde çıkartıyor.

Muhterem kardeşlerim!

Allah bize sevdiği işleri yapmayı nasip etsin. Ömrümüzü güzel geçirmemizi nasip etsin. Dilimizi tutmayı nasip etsin. Âzalarımıza sahip olmayı nasip etsin. Aklımızı rızasını kazanmak yolunda kullanmayı, âzamızı yo-

lunda çalıştırmayı nasip etsin. Yoksa vaziyet çok fena! Çok fena! Allah imandan ve amel-i sâlihten bizleri ayırmasın.

b. Mü'min Kişinin Geçirdiği Hastalık Geçmiş Günahlarına Kefaret olur

إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَصَابَهُ السَّقَمُ، ثُمَّ أَعْفَاهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَانَ
كَفَّارَةً لِمَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِهِ، وَمَوْعِظَةً لَهُ فِيمَا
يَسْتَقْبِلُ؛ وَإِنَّ الْمُنَافِقَ إِذَا مَرِضَ ثُمَّ أُعْفِيَ كَانَ
كَالْبَعِيرِ عَقَلَهُ أَهْلُهُ، ثُمَّ أُرْسِلُوهُ. فَلَمْ يَدْرِ لِمَ عَقَلُوهُ،
وَلَمْ يَدْرِ لِمَ أُرْسِلُوهُ

İnne'l-mü'mine izâ esâbehü's-sakamü sümme a'fâhüllâhü minhü kâne keffâreten limâ medâ min zünûbihî ve mev'izaten lehü fî mâ yestekbilü ve inne'l-münâfıka izâ mariza sümme u'fîye kâne ke'l-baîri akalehü eh-lühü sümme erselûhü fe lem yedri lime akalûhü ve lem yedri lime erselûhü.

Ebû Davud ve Taberânî, Âmir ed-Dâm'dan rivayet etmişler ki Peygamber *sal-lallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuş:

İnne'l-mü'mine izâ esâbehü's-sakamü sümme a'fâhüllâhü minhü kâne keffâreten

limâ medâ min zünûbihî. “Hiç şüphe yok ki muhakkak ki mü’min hastalık kendisine isabet edip de rahatsızlandığı, hastalandığı zaman sonra da Allah o hastalıktan onu iyileştirdiği zaman geçirdiği hastalık, geçmişte işlediği günahlarına kefarete olur.” *Ve mev’izaten lehû fî mâ yestekbilü.* “Geleceği, istikbali için de bir nasihat olur.”

“Vay be! Bu sefer hastalandık, sonra Allah âfiyet verdi; ama hastalık zor. Bir de bunun ucunda arkasında iyi olmayıp da ruhu teslim etmek de olabilirdi. Şimdi paçayı kurtardık, ecelden yakayı sıyırdık ama aklımı başıma toplayayım, daha çok güzel kulluk edeyim, ibadet, taat eyleyeyim...”

Hastalık kendisine istikbal için de böyle duygular kazandırır, nasihat, vaaz olur.

Ve inne’l-münâfıka. “Münafığa gelince o da muhakkak ki şu durumda olur.” *İzâ mariza sümme u’fîye kâne ke’l-baîri.* “Hastalandığı zaman sonra kendisine âfiyet verildiği zaman deve gibidir.”

Kesb-i âfiyet eyledi, hastalıktan kurtuldu, hastaneden çıktı.

Nasıl bir deve?

Akalehû ehlühû sümme erselûhü fe lem yedri lime akalûhü. “Sahipleri bağlamışlar, sonra salıvermişler ama neden bağladıklarından da devenin haberi yok.” *Ve lem yedri lime erselûhü.* “Sonra onu salıveriyor ama deve neden salıverildiğinin de farkında değil.”

Niye bağladılar niye salıverdiler, farkında değil!

Deveyi bağladılar; belki keselim dediler, kesmeyelim dediler, salıverdiler. Devenin başına gelecekte haberi yok, salıverildiği zaman da neden olduğundan haberi yok. Münafığa hastalık geldiği zaman böyledir. Bağlanmış, sonra salıverilmiş gibidir ama bağlandığı zaman niye bağlandı, salıverildiği zaman niye salındı?!..

Deve gibi yaşıyor!

Sabrederse Allah’tan geldiğini bilir, şikâyet etmez, isyan etmezse hastalık, günahlara kefarete oluyor. Bunlar önemli!

Kimisi basıyor küfrü! Açıyor ağzını yumuyor gözünü! Ondan sonra da başlıyor şikâyetle! Ziyaretçisi ziyaret ettiğine pişman oluyor:

“Şunun hâline bak yahu, içimi kararttı. Gitmeseydim...”

Çok şikâyetlerde bulunuyor:

“Şu dünyaya geldiğim zamandan beri hiç iyi bir gün görmedim!”

Yalancı! Ne tatlı günler geçirdin de hiç şükrünü bile yapmadın, şimdi de unuttun; “Hiçbir gün görmedim...” filan diyorsun!

Şikâyet etmeyecek, sabr-ı cemîl gösterecek, Allah’a isyan etmeyecek!

Ağrıyı sızıyı gördükçe kimisi içinden galeyan ediyor, fokurdamaya başlıyor, asabı bozuluyor. Başına gelen olaydan, fakirlikten, hastalıktan dolayı küstahlaşıp kendisini küfre götürecek laflar söyleyen insanlar çok! Terbiyesi yok, eğitim almamış, söylediği lafın kendisine ne felaketler getireceğini bilmiyor. Öyle yetişmiş, hayvan gibi yetişmiş, hayvan gibi yaşamış; hastalık gelince de sinirleniyor, kızıyor, sabretmiyor ve ağzına geleni söylüyor. O zaman sevap yok! Sabredecek, gelen

kimselere şikâyet etmeyecek. O zaman böyle oluyor, sevabı o zaman oluyor.

c. Şeytanın Avı Olmayalım

إِنَّ الْمَرْأَةَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ. فَمَنْ رَأَى امْرَأَةً
ذَاتَ جَمَالٍ، فَغَضَّ بَصْرَهُ عَنْهَا ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ،
أَعْقَبَهُ اللَّهُ عِبَادَةً يَجِدُ لَذَّتَهَا.

*İnne'l-mer'ete sehmün min sihâmi iblîse
fe men re-emreten zâte cemâlin fe ğadda
basarahû anhâ ibtiġâe merdâtillâhi
a'kabehullâhü ibâdeten yecidü lezzetehâ.*

İbnü'n-Neccar Ebû Hüreyre *radiyallahu
anh'ten* rivayet etmiş ki Peygamber Efendi-
miz:

“Kadın, şeytanın oklarından bir oktur. İn-
sanı avladığı, yaralayıp yere yıktığı okların-
dan bir oktur.”

Nasıl avcı okunu gerer, avına atar...

Avın durumu ne oldu?

Ok isabet ettiği zaman bağına saplandı
mı devrildi, avcının eline geçti. Bağı başı kan

içinde oldu. Avcı da onu yakaladı, tamam, “Bir av avladım.” diye getirdi.

Kadın, şeytanın oklarından bir oktur.

Ne yapar?

Kulu avlar. Ok gelip kula saplanır, şeytanın avı olur.

Şeytan kulu kimle avlıyor?

Kadınla avlıyor.

Nasıl avlıyor?

Kadına baktırıyor.

En aşağısı baktırmak! Sonra ötesi de öteye kadar gider. Adım adım öteye gider. Kadın mendilini düşürür, erkek mendili alır:

“Hanımefendi mendili düşürdünüz.”

“Yaa, öyle mi, teşekkür ederim...”

Şemsiyesini çevirir...

Bunlar tabii Osmanlı devri hikâyeleri.

Şimdi nasıl oluyor?

Mendil düşürme filan yok. Dobra dobra nasıl oluyorsa bu işler oluyor. Ondan sonra;

“Buyur bizim burada bir yerimiz var, gidelim...”

Hapı yutar!

Şeytanın oklarından bir oktur. İnsanı avlıyor; kadınla avlıyor, kadını kullanıyor. Dikkat etmek lazım! Oka hedef olmamak lazım! Öyle anlaşılıyor.

d. Harama Bakmamanın Mükafatı

Tabii kadınların çeşitleri var. İhtiyar hacı teyze var vs. Ama bazısı ıslık çaldırıyor, hovardalara bıyık burdurtuyor. Fesini öne doğru eğdiriyor... Tesir ediyor.

Fe men re-emreten zâte cemâlin fe ğad-da basarahû anhâ. “Kim iştihasını kabartan bir güzel kadın, güzellik sahibi bir kadın görürse gözünü kapatırsa ondan çekerse...”

“Bir kadın geliyor, nemelazım...”

Neden?

İbtiğâe merdâtillâhi. “Ben buna bakarsam günah olur bakmazsam Allah’ın rızasını kazanırım, dedi. Allah’ın rızasını kazanmak maksadıyla başını çevirdi, gözünü kapattı, ona bakmadı.”

A'kabehullâhü ibâdeten yecidü lezzetehâ. “Kim böyle yaparsa Allah ona böyle yapmasından sonra güzel bir kulluk nasip eder, mânevî hazları tattırdığı hoş bir kulluk nasip eder.”

Onun için harama göz kapatacak! Hem erkek gözünü kapatacak hem de kadın gözünü kapatacak!

Sırf erkekler için değildir!

“Erkekler bakmasın da kadınlar serbest...”

Öyle yağma yok! Kadın da bakmayacak erkek de bakmayacak!

Kadın da güzelliklerini saklayacak, örtünecek!

Niye örtünüyor?

“Üff, kara çarşaf amma da fena yahu!..”

Tabii, hoşuna gitmedi değil mi?

Her tarafı örtündü; yaşlı mı ihtiyar mı genç mi anlayamadın. Bakılacak bir tarafını göremedin. Köpürüyorlar, ehl-i dünyanın hoşlarına gitmiyor. Çarşafa saldırıyorlar.

Neden?

Çarşaf kadını sarıyor sarmalıyor, hiçbir şeyini göstermiyor.

Karşı taraf, kâfir taraf ne yapıyor?

Kadının bütün güzelliklerini ortaya çıkaracak modalar üretiyor. Mini etek modası üretiyor, yandan yırtmaç modası üretiyor, japone kol modası, havuz yaka modası, göbek açık modası üretiyor... Bir yazlık üst giyim ki sanki üç-dört yaşındaki bir çocuğun gömleğini giymiş de beline gelmemiş gibi açık! Göbeğini özel olarak açıyor.

Çeşitli şekillerde özellikle inadına, İslâm'ın zıddına şeytanın hoşuna gidecek şekilde, tam tuzak olacak şekilde kadının tüm ilgi çekici güzelliklerini ortaya çıkaracak giyimler üretiyorlar, tavırlar üretiyorlar. Bir de öğretiyorlar.

Bizim Sidney'deki öğretmen Mehmet Coşar çocuğunun gittiği okula gitmiş, hocasına demiş ki;

“Ben de öğretmenim, ben sizin ders anlayışınızı takip etmek istiyorum. Müsaade ederseniz oturabilir miyim? Sizin bir dersinizi takip edebilir miyim?” O da;

“Olur, girebilirsin, buyur.” demiş.

O da sınıfa girmiş, öğrencilerin arkasına bir yere oturmuş.

“Kadının karşısında ayağımı sallamadım da sandalyenin üstünde bağdaş kurup oturdum.” diyor.

“Ey gençler! Duyguyu işleyelim, anlatalım, konuşalım...”

Sınıf öğretmeni miymiş, çocuklarla senli benli arkadaş olunuyor, nasılsa...

“Bugün seks konusunu işleyelim.”

“Başladı derste onu anlatmaya! Ondan sonra da ben dersi [dinleyeceğim] diye inadına mı yaptı yoksa her zaman mı öyle; onları seyrederken dinlerken benim yüzüm kızardı!..” diyor.

Anlaşıldığına göre burada okuyan çocukları daha okuldayken hocaları bu konulara tahrik ediyorlar, itiyorlar. Ondan sonra çocuklar biraz büyüdü mü zapt edilmiyor. Yetmiş tane zincir bağlasan yetmiş zinciri de yetmiş tane melek tutsa... Öbür taraf ç

ekmek için var gücüyle uğraşiyor. O çok zor, burada çok zor! Siz geldiniz; tamam, iyi, hoş geldiniz. Bir iş tuttunuz; tamam o da güzel...Ama çocuklar bunların mektebinde okuyacak! Bu hocalar bunları eğitecek, böyle konuşacaklar. Bu kafayla yetişecekler. Ondan sonra sen çocuğuna İslâm ahlâkı, adâbı, te-settür, gözü kapatmak, harama bakmamak filan diye anlat da bakalım kafasına girecek mi, dinleyecek mi! Böyle kötülöklere bulaştırdıktan sonra kötülöklere sıyrılmak çok zor! Kumara alışmış, bırakması çok zor; içkiye alışmış, bırakması çok zor. Hangi kötü huya alıştıysa o kötü huylardan sıyrılıp çıkmak çok zor. Hatta zararlı şeylerden bile vazgeçemiyor. Sigaradan vazgeçemiyor, esrardan vazgeçemiyor. Sonunun ne olduğunu biliyor, ona rağmen vazgeçemiyor.Allahu teâla hazretleri yardımcımız olsun.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
1 Zilka'de 1421 / 26.01.2001

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

